

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 141935 21 Gž 2

Novi Travnik, 26.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Stane Imamović, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Senada Begović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D.J. iz N.T.,, zastupan po punomoćniku Đorđe Dimitrijević, advokatu iz Banja Luke iz Advokatsko ortačkog društva Dimitrijević i partneri iz Banja Luke, ul. Sime Šolaje br. 1, protiv tužene JP „Elektroprivreda HZ HB“ d.d. Mostar, Distribucija električne energije DP „Centar“ Novi Travnik, Vilenička b.b., koju zastupa B.M., diplomirana pravnica, uposlenica kod tužene, radi naknade štete, vrijednost spora 50.000,00 KM, odlučujući po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 141935 21 P 2 od 21.09.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 26.05.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba se uvažava, rješenje Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 141935 21 P 2 od 21.09.2021. godine, ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku.

Obrazloženje

Rješenjem prvostepenog suda, odbija se kao neosnovan prijedlog za povrat u prijašnje stanje tužitelja D.J..

Protiv prvostepenog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da je tužitelju onemogućeno da raspravlja pred sudom i dokaže osnovanost podnesenog prijedloga jer je na ročištu pred prvostepenim sudom od 01.09.2021.godine sud odbio prijedlog punomoćnika tužitelja da se pročita dopis KCU Sarajevo, kontrolni pregled advokata Ivana Grubešić od 28.04.2021.godine, izjavu advokata od 30.08.2021.godine i saslušanje tužitelja na okolnosti opravdanog propuštanja ročišta od 27.04.2021.godine od strane njegovog punomoćnika Ivana Grubešić. Nadalje navodi da je ročište u povodu ovog prijedloga održano 01.09.2021.godine na kome je i doneseno rješenje o odbijanju navedenih prijedloga pa na takav način povrijeđen član 7. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH jer je tužitelju onemogućeno da izvede dokaze kojima se upravo dokazuje osnovanost prijedloga za povrat u predašnje stanje zbog čega tužitelj ovom žalbom pobija i rješenje o odbijanju dokaza shodno odredbama iz člana 233. stav 2. istog Zakona. Nadalje navodi da su razlozi propuštanja ročišta bili opravdani, nepredvidivi i neizbježni jer tadašnji punomoćnik tužitelja, advokat Ivan Grubešić, nije mogao pristupiti na ročište koje je bilo zakazano za dan 27.04.2021.godine u 12,30 sati iz opravdanih razloga koje nije mogao predvidjeti niti izbjeći. Ovo iz razloga jer je navedenog dana u jutarnjim satima punomoćniku pozlilo i ovo pogoršanje

zdravstvenog stanja nije mogao predvidjeti niti izbjeći u prkos postojanju hronične bolesti od koje isti boluje. Da su tačni ovi navodi potvrdilo bi se i saslušanjem tužitelja na ročištu od 01.09.2021.godine, međutim i ovaj dokaz prvostepeni sud je odbio i tako tužitelju onemogućio da dokaže opravdanost podnesenog prijedloga. S tim u vezi pogrešna je i nepravilna konstatacija suda da je tužitelj znao da je njegov punomoćnik bolestan i da je imao dovoljno vremena da obavijesti sud i predloži odgađanje ročišta, a iz razloga što je njegovom punomoćniku, a kako je to već gore navedeno došlo do naglog pogoršanja zdravstvenog stanja pa nije tačno da se radi o njegovoj hroničnoj bolesti i da je sam tužitelj tek nekoliko sati prije održavanja ročišta saznao da njegov punomoćnik neće pristupiti na ročište zbog čega u ovakvim okolnostima tužitelj nije mogao niti je imao razloga dan prije ročišta tražiti da se isti odgodi. Zbog ovakve situacije i nedolaska njegovog punomoćnika na ročište iz razloga kako je to navedeno u žalbi tužitelj je tražio odgodu na samom ročištu jer očigledno da u tako kratkom vremenskom periodu nije imao mogućnosti niti vremena da angažuje novog punomoćnika za zastupanje u ovom postupku. Zbog ovakvog postupanja prvostepenog suda tužitelju je onemogućeno pravo na pravično suđenje, a time je povrijeđen i član 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (pravo na pravično suđenje), a koji se u Bosni i Hercegovini direktno primjenjuje i ima prioritet u odnosu na sve druge propise u skladu sa članom II./2 Ustava Bosne i Hercegovine. Zbog navedenog predlaže ovom sudu da usvoji žalbu tužitelja u cijelosti i ukine rješenje o odbijanju dokaza ili da preinači rješenje tako da ukine prijedlog za povrat u prijašnje stanje i sva rješenja donesena na raspravi od 27.04.2021.godine, da ukine i poništi zapisnik sa rasprave od 27.04.2021.godine ili da predmet vrati u fazu pripremnog ročišta kao i da tužitelju nadoknadi troškove postupka. Također se predlaže ovom sudu da usvoji žalbu tužitelja u cijelosti i ukine pobijano rješenje i rješenje o odbijanju dokaza ili da predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje o prijedlogu tužitelja za povrat u pređašnje stanje uz obavezu naknade troškova postupka.

U odgovoru na prijedlog tužena ističe da je isti neosnovan, a prvostepeno rješenje pravilno i zakonito pa predlaže ovom sudu da žalbu kao neosnovanu odbije i rješenje prvostepenog suda kojim je odbijen prijedlog za povrat u prijašnje stanje potvrdi kao zakonito i pravilno.

Nakon što je ispitao prvostepeno rješenje u granicama razloga iz žalbe, kao i po službenoj dužnosti u skladu sa odredbama člana 221. i člana 236. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je riješio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba je osnovana.

Iz stanja prvostepenog spisa je vidljivo da je u povodu podnesenog prijedloga za povrat u pređašnje stanje prvostepeni sud održao ročište dana 01.09.2021. godine, a u zapisniku navedeno da nakon što je tužitelj ostao kod navoda iz prijedloga, punomoćnik tuženog izjavio da se protivi navodima iz prijedloga jer isti ne dokazuju osnovanost prijedloga.

Nadalje u zapisniku je navedeno da postupajući sudija donosi rješenje tako što odbija prijedlog punomoćnika tužitelja za izvođenje predloženih dokaza: dopis KCU u Sarajevu od 28.04.2021. godine, kontrolni pregled advokata Ivana Grubešić, njegovu

izjavu od 30.08.2021. godine, te saslušanje tužitelja na okolnosti opravdanog propuštanja ročišta od 27.04.2021. godine od strane navedenog advokata, nakon čega donosi rješenje kojim odbija prijedlog za povrat u pređašnje stanje.

Nadalje, ovaj sud je iz zapisnika o ročištu koje je održano dana 27.04.2021. godine (strana druga zapisnika) utvrdio da je prvostepeni sud konstatirao da je na ročište pristupio lično tužitelj koji je obavijestio sud da njegov punomoćnik advokat Ivan Grubešić nije bio u mogućnosti da pristupi na današnju raspravu zbog zdravstvenih razloga te iz tog razloga je tužitelj pristupio sam i zbog bolesti punomoćnika tražio odgodu glavne rasprave kako bi angažovao drugog punomoćnika. Punomoćnica tužene se protivila ovom prijedlogu uz obrazloženje da su ispunjene sve procesne pretpostavke da se tog dana održi glavna rasprava u ponovljenom postupku. Nadalje je utvrđeno da je prvostepeni sud nakon ovih prijedloga parničnih stranaka donio rješenje kojim se odbija se prijedlog tužitelja da se glavna rasprava odgodi radi angažovanja drugog punomoćnika, proveo dokaze i zaključio glavnu raspravu, uz pravnu pouku da protiv ovog rješenja nije dopuštena posebna žalba. Nadalje je iz zapisnika vidljivo da je glavna rasprava održana ali je konstatirano da je tužitelj napustio sudnicu.

Po zaključku ovog suda, prvostepeni sud u toku postupku nije sa dovoljno dužnom pažnjom cijenio osnovanost i razloge tužitelja zbog kojih je podnio prijedloga za povrat u pređašnje stanje.

Naime, nije sporno da je punomoćnik tužitelja u vrijeme potrebnog poduzimanja navedenih radnji bio bolestan, ali sama činjenica da je radio kao advokat i u ovom postupku bio punomoćnik tužitelja, a i u drugim postupcima zastupao druge stranke pa nije raspravljen navod tužitelja da mu nije bilo poznato da neće pristupiti na zakazanu raspravu kako se to pravilno u žalbi navodi.

Nadalje, u situaciji kada je prvostepenom sudu poznato da se radi o vrlo kompleksnom predmetu sa velikom vrijednosti spora spram nesporne činjenice da tužitelj nema dovoljno znanja i iskustva da bez stručne pomoći učestvuje u ovom postupku i zastupa svoje interese na glavnoj raspravi, a tim prije što je već na samom početku glavne rasprave o svemu upoznao postupajuću sutkinju i tražio odgodu ročišta kako bi mogao angažirati drugog punomoćnika, onda se zaista dolazi do zaključka da je ovakvim postupanjem tužitelju onemogućeno pravo da raspravlja pred sudom.

Kod izloženog, a imajući u vidu činjenicu da je glavna rasprava zaključena istog dana i da tužitelj više nema mogućnosti da učestvuje u postupku i izvodi dokaze, razlozi za donošenje rješenja kojim se prijedlog za povrat u pređašnje stanje odbija koji su sadržani u obrazloženju pobijanog rješenja po ocjeni ovoga suda nisu obrazloženi na način da se može pouzdano utvrditi da li izostanak punomoćnika tužitelja bio opravdan a dosljedno tome i prijedlog tužitelja za odgodu ročišta osnovan, kako se to u žalbi tužitelja pravilno prigovara.

Članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisana je obaveza suda da svoju odluku obrazloži. Svrha jasnog obrazloženja odluke jeste da se strankama u postupku omogući jednak i pravičan pristup sudu. Između ostalog potpuno i jasno obrazloženje ocjene izvedenih dokaza, činjenica koje su utvrđene i

razloga za donošenje odluke, drugostepenom sudu omogućava ispitivanje prvostepene odluke po izjavljenom pravnom lijeku. Međutim, obavezu obrazloženje odluke ne treba shvaćati na način da se u odluci moraju iznijeti svi detalji i dati odgovori na sva postavljena pitanja i navode stranaka. Ali, odluka mora sadržavati razumljive razloge zbog čega odluku temelje na određenom dokazu i zbog čega određene dokaze nije cijenio, odnosno na kojim činjenicama zasniva svoju odluku. U tom pravcu upućujemo na pravne stavove Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Ruiz Torija protiv Španjolske zauzeti u presudama od 09.12.1994. godine, Suominen protiv Finske od 01.04.2003. godine, Kuznetsov i drugi protiv Rusije od 11.01.2007. godine. Iđentičan stav zauzeo je Ustavni sud BiH u odlukama broj U-62/01 od 05.04.2002. godine, AP-352/04 od 23.03.2005. godine, AP: 5/05 od 14.03.2006. godine i AP-2478/06 od 17.09.2008. godine i Vrhovni sud Federacije BiH u navedenoj odluci broj 65 0 Ps 027064 14 Rev od 10.02.2015. godine.

Radi svega izloženog, valjalo je temeljem odredaba člana 235. stav 1., tačka 3. i člana 227. stav 2., u vezi sa članom 236. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti povrede odredaba parničnog postupka, na koje mu je ukazano ovim rješenjem, a sve kako bi mogao pravilno utvrditi odlučne činjenice i nakon toga donijeti novu i na zakonu zasnovanu odluku, za koju će dati potpune činjenične i pravne razloge sukladno odredi iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Predsjednica vijeća
Stana Imamović